

Mons. Stanislav Stolárik, az egyházmegye püspökének pásztorlevele a Szentcsalád ünnepére

Kedves testvéreim,

az év utolsó vasárnapján, a názáreti Szentcsalád ünnepét üljük. Hálával gondolok egyházmegyénk minden családjára és újra kívánom, hogy az a béke és szeretet töltse el otthonaikat és szívüket, melyet Jézus karácsonyi eljövételével ajándékozott nekünk.

Az Isten családban akart születni és nevelkedni. Ezzel megszentelte a családi életet és az Isten és ember találkozásának helyévé tette. Názáreti évei során gyermekkorában Jézus tiszteletben tartotta Máriát és Józsefet, később serdülőkorában is engedelmeskedett nekik (Lk 2,51-52). Ezzel rámutatott a család fontosságára az ember személyiségének formálásában. A vallási életbe is Mária és József vezette be őt. Elvitték a templomba, ahogy azt a mai evangéliumból hallottuk a zsinagógát látogatták vele, évente a jeruzsálemi templomba zarándokoltak és a családban naponta imádkoztak. A mai Ige arra serkent bennünket, hogy a gyermekeket ajándékként fogadjuk. Isten a családra bízta őket és felelőssé tesz értük.

Urunk bemutatása a templomban hasonlít ahhoz, ahogy gyermekeinket a keresztséghez a templomba visszük. Ilyenkor a család és az Egyház, mint család fogadja az újjászületett Isten gyermekét és teljesen Isten kezébe helyezi őt. Ez az evangéliumi jelenet a család tényleges és legmélyebb hivatására mutat: megkeresztelni minden gyermeket és nevelni a hitben. Mária és József elsősorban saját példájukkal nevelték a Gyermek Jézust. Szülei példáján láthatta a hit szépségét, az Isten és törvénye iránti szeretetet, az életszentséget, mely a felebaráti szeretetben nyilvánul meg. A Názáreti Szentcsalád valójában minden keresztény család „előképe“. Annak a családnak, mely a házasság szentségéből jött létre, az Eukarisztiából táplálkozik, melynek küldetése nemcsak a társadalom, hanem az Egyház élő sejtjévé válni, sőt az egész emberiség egységének jelévé is lenni.

A Szentcsalád azért volt szent, mert középpontjában Jézus volt. Mindig és minden időben, a különböző körülmények közt minden órá irányult. Akkor fogunk a Szentcsaládra hasonlítani, ha jobban rá összpontosítunk és nem önmagunkra. Ez a beállítódás naponként a családi imában a vasár és ünnepnapi szentmise részvételben, a Szentírás, a Katolikus Egyház Katekizmusának a szentek életrajzának olvasásában, a hitélet dolgainak megbeszélésében valósul meg. Jézusra való figyelésünk nagyon értékes megnyilvánulása a türelem, az önzetlen segítőkészség és a megbocsátás is. A szülők saját példájukkal tanítják legjobb gyermekeiket.

Számítható-e ma 2000 év múltával a Szentcsalád családjaink példaképének? Tudjuk, hogy a názáreti családban minden egészséges, zökkenésmentes volt, viszonyaik sérelemnélküliek és bonyodalomnélküliek voltak. Ez a család telve volt megértéssel és szeretettel. Szívünk mélyén mi is ilyesmire vágyódunk. Mi is, és ti is kedves testvéreim, esténként „szentcsaláddá” válhattok. Amikor mindent meg tudunk bocsátani egymásnak, akkor, abban a pillanatban mi is „szentcsaláddá” leszünk. Töltsön el ma örömmel bennünket az a tudat, hogy szentcsaládnak lenni nem jelenti azt, hogy hibánélküliek leszünk, hogy mindenkinek, mindenről egy és ugyanaz a véleménye lesz, hogy mindig szent csendesség és háborítatlan békesség lesz köztünk.,erre ugyanis

gyakran képtelennek érezzük magunkat. Legkésőbb azonban este ki kell békülnünk mindenkivel. Az Efezusi levél szavait: „A nap ne nyugodjék le haragotok fölött.“ nagyanyáink nem egyszer idézték, és tudták miért. Sok család évtizedek során megbékélés nélkül csak úgy egymás mellett élve, folytonos viszályban él. A szeretet nem gyarapodik bennük, sőt lehet, hogy már teljesen kihűlt. Jó akarat révén ilyen helyzetben is javulásra kerülhet a sor, ha a családtagok segíteni kezdik egymást és főképp, ha kérni fogják a Szentcsalád segítségét.

A Fatima évét egyházmegyénkben egy családként ünnepeltük. Így éltük ezt meg egyházmegyénk találkozásán Bolykon és Rozsnyón is ahol egyházmegyénket Mária Szeplőtlen Szívének ajánlottuk fel. Az egység megélésének élményét az egyházmegye nagy családjából kellett vinnünk plébániáinkba, családjainkba. Ám ez fordítva is érvényben van, ha családunk egységét ápoljuk, megmutatkozik ez plébániáink és egyházmegyénk egységében is.

Az utolsó Fatimai jelenés alkalmával 1917 október 13-án a Szűzanya jelként a Nap-csodát adta. A csodát más látomás követte: a Nap előtt a gyerekek Szűzanyát, a kis Jézust és szent Józsefet látták. Lúcia nővér a Szentcsalád jelenlétében sürgető felhívást látott a családok megszentelődésére. Azt akarja, hogy figyelmünket fordítsuk a názáreti családra és kövessük őt zarándok utunkon a mennyország felé.

A nemrégiben elhunyt (2017 szeptemberében) olasz bíborost Carlo Caffarrát, aki Lúcia nővér jövődölése alapján tőle levelet kapott megkérdezték, mit jelent : *„az Úr és a sátán országának utolsó küzdelme.”* Válasza szerint Lúcia nővér levelében ez volt írva: *„Az Úr és a sátán birodalma közti végső összecsapás célpontja a család és a házasság lesz. Ne féljen – tette hozzá –, mert aki a házasság és a család szentségéért dolgozik, mindig szembenállással és különféle támadásokkal fog találkozni, mivel ez a sorsdöntő kérdés. Azzal zárta: de a Szűzanya már eltiporta a fejét.”* A bíboros hozzáfűzte: *„meggyőződésem, hogy a család a kulcskérdés, mert a teremtés tartópilléréről szól: a férfi és a nő, illetve a generációk kapcsolatáról. Ha a pillér megrendül, az egész épület összedől; ma ezt látjuk, hiszen itt tartunk, tudjuk.”* Amit Lúcia nővér 1980-ban írt még nagyobb méretű kiterjedésben érvényes manapság.

A már említett utolsó fatimai látomásban a gyerekek szent Józsefet látták Jézussal, a kereszt jelével jelölték meg a világot. Fatima teljes komolysággal szent József tiszteletére is irányítja figyelmünket. Fatima egyik üzenetéhez tartozik szent József is, aki Jézussal együtt megáldotta a világot. József Isten vezetését követte. Istentől megtudva Jézus fogantatásának körülményeit, ez az engedelmes férfi azonnal cselekedni kezdett. Elsősorban ott látjuk ahol Jézust a halálveszélyből kellett megmenteni: *„Fölkelt, s még akkor éjszaka fogta a gyermeket és anyját, és elmenekült Egyiptomba.”* (Mt 2,14) Már ezért a Szentcsalád bátor megmentéséért szent József megérdemelné, hogy hozzá mint az Egyház védőszentjéhez forduljunk. Ő nemcsak a haldoklók védőszentje, hanem Isten rendelése szerint az élet védelmezője is. Tiszteletreméltó sarutlan kármelita nővér, az Oltáriszentségről nevezett Margit mondja: *„szent József nagyobb hittel hitte Jézus Istenségét, mint mi, amikor az Eukarisztiát kezünkben tartjuk”,* hiszen oly bátran cselekedett.

Felidézünk egy jelenkori igaz történetet:

John Írországban él, sok gyermeke van, és nehezen talál munkát. Találkozott egy asszonnyal, aki szent József kilencedről beszélt neki, melyet „József palástjának“ neveztek. Arra biztatta, hogy

végezze el ezt a kilencedet és szent József bizonyosan megsegíti. John nem volt nagyon buzgó katolikus, de felesége az egész családjáért szokott imádkozni. Az asszonynak azonban azt ígérte, hogy mégis elvégzi a kilencedet, hogy meggyőződjön „hogyan azok az imák működnek-e egyáltalán“.

A kilenced végeztével azonnal munkát talált, de azt gondolta, hogy ez csak egy véletlen volt. Idővel, amikor már látta, hogy a munka nem felel meg neki más munkalehetőségről hallott. Elküldte hát oda is életrajzát. Úgy határozott, hogy „biztonság“ kedvéért most is elvégzi a kilencedet, hogy újra kipróbálja az ima hatását. A megbeszélés után a munkaadó ezekkel a szavakkal bocsátotta el: „Annyi jelentkezőnk van erre az állásra, hogy csak jövő hét keddjén tudom értesíteni.“ Rendben van mondta John, bár szívében nagyon vágyódott az állás után.

Útközben hazafelé szent Józsefnek ezt mondta: „Teszelt valamit értem? Nagyon akarnám ezt az állást!“ Miközben töprengett, szívében s agyában hemzsegték a gondolatok, megszólalt a telefon: „John azt szeretném közölni önnek, hogy magáé az állás, nem várunk a jövő hétig, hogy meghallgassuk a többi érdeklődőt. Magát akarjuk!“ – John annyira meghökkent, hogy levegőt sem kapott. Most már csak egy gondolat töltötte el: „Szent József, el vagyok ragadtatva! Köszönöm!“ Azonnal hívta feleségét, hogy elbeszélje neki a történetet.

John már sosem fog kételkedni szent József erős segítségével. Ma már szent József rajongói közé tartozik, mindenkinek róla beszél... „Szent József könyörögj érettünk, könyörögj a családunkért! Jól ismered gondolataidat!“

Ez a történet nem akar a mesék, vagy a mágia világába vezetni bennünket ahová örömet és megfontolás nélkül folyamodnak az emberek. Amikor szent József felé irányítjuk figyelmünket, legyen ez buzdítás megbízni közbenjárása erejében. Nincs feljegyezve szent József egyetlen szava sem, de mintaképpént ránk maradt Isten iránti bizalma és akaratának elfogadása. Az Isten tudott erről, és ezért rá bízta azt a két legdrágább személyt, akik ezen a földön éltek: Jézust és Máriát. József tökéletesen teljesítette küldetését, így hát nem hiába közbenjárása a mennyben oly hathatós. Hiánytalanul bízunk meg benne mi is gondolatainkban, főleg családi bajainkban kérjük közbenjárását.

Nagy családként, az év végén nem állunk meg, hanem közösen tovább haladva fel akarunk készülni az ifjúság nemzeti találkozójára P-18-ra mely (Prešov-ban) Eperjesen lesz. Mindenkét meghívom a lelki előkészületre, amely „A bátorság éve“ címmel már folyamatban van. Ez nemcsak a fiatalok útja, hanem a papok, hitoktatók, tanárok, szülők, egész családok útja. A www.narodnestretnuti mladjeze.sk oldalon található témák, melyek az eljövendő évben kétségtelenül szükségünkre válnak, fontolóra veszik a bátorság különböző szempontjait, követve szent József példáját is. Ti nagyszülők, kérjétek meg unokáitokat, gyerekeiteket nyomtassák ezt ki nektek, hogy megbeszélhessétek velük.

Kérjük a Szentcsalád oltalmát minden családra, főleg a nehézségekben lévőknek, hogy Isten segítségével ellen tudjanak állni azoknak a romboló áramlatoknak, melyek korunkban a családok alapjaira törnek. A 2017-es év és vele együtt Fatima éve végződik. Fatima üzenete azonban időszerű marad és mi tovább Mária útján akarunk haladni. Még határozottabban lépünk ki Szűzanyával és családjával: a Gyermek Jézussal szívünkben, szent József oltalmával!

Názáreti Szentcsalád, vezesd és védelmezd az Újévben is plébániáink minden családját és egyházmegyénk nagy lelki családját is. Ámen.

Az Újévre áldásom küldöm az + Atya a + Fiú és a + Szentlélek nevében.

+ Mons. Stanislav Stolárik
Rozsnyói megyéspüspök

(A szentmiséken a homília helyett elolvasni a Szentcsalád ünnepén 2017 dec. 31-én)